

Vi paastaar ikke, at der ikke blandt Mændene var mange, som ønskede disse Love, det var der sikkert, selv om der næppe findes noget Bevis derfor, men vi paastaar med Bestemthed, at Kvindernes Frigørelse gav et mægtigt Stød til Ønsket om en humanere Lovgivning. Det var deres energiske Standhaftighed, som altid tvang disse Spørgsmaal frem; det var deres Stemmer, der tvang Parlamentets Medlemmer til at fortsætte med denne Lovgivning, som for mange af dem personligt havde meget liden Sympati. Pressen fastslaa Gang efter Gang, hvor sand denne Paastand er, og vi fastholder, at den, der hævder det modsatte, viser et saadant Overmaal af Uvidenhed, at hans Autoritet er lig Nul.

Lad det nu være nok med at sige, at der har aldrig i vor Kolonis Historie været lagt saa megen Vægt paa human Lovgivning som efter Kvindernes Frigørelse, og det er ikke mig alene, som har denne Opfattelse af vor Lovgivnings Ejendommelighed. Vore sociale Forsøg her i Kolonien har interesseret mange Besøgende, og selv om Indtrykket er forskelligt, efter som der bruges konservative eller radikale Brillen, kommer de til samme Resultat, at det Folk, som bebor N. Z. er et lykkeligt Folk i et lykkeligt Land.

Oversat af E. G.

Brev fra Sverige.

Septbr. 1908.

Vi staar nu midt i Valgkampen om Andet Kammers 230 Repræsentanter.

For første Gang har et politisk Parti, — de Liberales — tilbudt Kvinderne at tale deres egen Sag paa Partiets Vælgermøder. Selv Højrepartiet har tilladt Kvinder at tale, naar de anmodede derom. Det er kun blevet nægtet et Par Gange. At Socialdemokraterne paa deres Møder har talt for Kvindernes politiske Stemmeret, behøver jeg ej at sige. Deres Parti var det første, som paa Rigsdagen opstillede Kravet herom paa sit Program. Paa deres Stemmer kan vi sikkert regne.

Blandt deres første Talere maa nævnes Fru Kate Dalström, som har rejst Landet rundt fra Nord til Syd, fra Øst til Vest. Naturligvis

var Landsforeningen for Kvindernes politiske Stemmeret ikke sen til at udsende Talerinder til de Liberales Møder. Og jeg tror, at det almindelig anerkendes, at de har udført deres Hverv taktfuldt og godt.

Pressen har gjort, hvad den kunde, for at skjule Betydningen af Kvindernes Optræden. Bladene har i Reglen blot i forbigaaende nævnt, at den og den Kvinde talte for Kvindens politiske Stemmeret. De har ikke sagt, at Tilhørerne modtog Talen med stærkt Bifald, naar dette var Tilfældet, og de har omhyggelig undgaaet at gengive Kvindernes Taler.

Imidlertid er det sandsynligt, at Kvindernes Fremstilling af deres Sag, har haft en gavnlig Indflydelse paa Valgene. I det mindste er disse hidtil i en forbavsende Grad gaaet efter vore Ønsker. Men vi har ogsaa haft en halv Snes udmærkede Kvinder at sende i Ilden. De er gode Talere, hver paa sin Vis, tilhørende forskellige politiske Partier og med forskellige Livsanskuelser, men fuldt enige i Kampen for Kvindens Ret.

Jeg vil her i faa Ord forestille dem for »Kvinden og Samfundet«s Læsere:

Fru Dr. phil. *Gulli Petrini*, radikal-liberal fra Växiö, anses vistnok for vor »skarpaste klinga«. Hun har flittigt været ude. Ligeledes den mere konservative Gymnasierektor og Historiker, Frk. Dr. phil. *Lydia Wahlström* fra Stockholm, som regnes for Højre. Saa har vi den unge, meget frisindede Fru *Ellen Hagen* fra Upsala og Forkæmperinden for Afholdssagen, Fru *Augusta Widebeck* fra Strängnäs. Og den liberale Seminarieadjunkt og Forfatterinde, Fru *Jenny Velerder* fra den kras høje By Skara. Fra Göteborg optræder Vest-Sveriges dygtigste, mest energiske og nidkære Kraft, den for sit Arbejde paa Fattigvæsenets Omraade og for sin sociale Virksomhed bekendte, frisindede Forfatterinde, Fru *Frigga Carlberg* — Stemmeretskvinden *par préférence*. I Sydsverige har vi den utrættelige Stemmeretsforkæmperinde, Havedyrkeren, Fru *Augusta Tonning* i Ronneby, som i sin Ungdom har opholdt sig paa danske Folkehøjskoler, og i Karlskrona den livlige, fornøjede Lærerinde, som taler saa underholdende, Frk. *Sigrid Kruse*, Søster til »Første Konsulen«s Forfatterinde. Saa har vi en Række af unge radikale »eldsjälar«: *Anna Lindhagen*, en værdig Søster til vor bekendte og højt ansete Borgmester i Stockholm, en af de mest initiativrige Kvinder, som vort Land ejer. Hun er Skaberen af Kolonihaverne i Stockholm og andre Steder, for blot at nævne et af hendes mange vellykkede Foretagender.